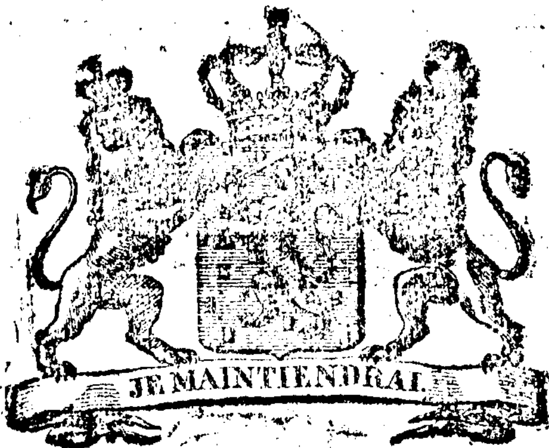
N°. 7. A°. 1837.

MAANDAG DEN 23sten JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 19 *Januarij* 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 18 dezer maand, n°. 41, is tot *Surnumerair Klerk* benoemd, J. F. C. VAN SOUTRANN.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 19 *Januarij* 1837.

(3116) Alzoo H. KLINT, U. WILKENS en M. J. CLAVER, in qualiteit van Administrateuren der Plantaadje *Dijkveld*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavin *Jetta*, van gemelde Plantaadje af- en op den privé-naam van MARIA BARLO, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 20 *Januarij* 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 19 dezer maand n°. 46, is bepaald, dat bij ziekte, afwezigheid of andere wettige verhinderingen van den Ambtenaar belast met de *Registratie van Slaven*, de overige Ambtenaren ten Burele van den Procureur Generaal of zoodanige van dezelven als door Zijn Edel Groot Achtbaren speciaal daartoe zal of zullen gedesigneerd worden, bevoegd zullen zijn tot het bijhouden van- en het afgeven van extracten uit die Registers.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

EERSTE OPROEPING.

De Commissie van *Inschrijving* en *Vrijstelling* voor de Schutterij te *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij Gouvernements-order, dd. 5 dezer, N°. 378/70, roept bij deze op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo*, woonachtig zijn, immers zich aldaar, doorgaands bewijsselijk ophouden of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1837, den vollen ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* jaar nog niet zullen hebben voleindigd, en alzoo hun *Vijftigste* jaar nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al dan niet, tot de vrijgestelde of uitgeslotenen te behooren.

Zij zal hare *derde* Zitting houden op HEDEN den 23sten Januarij 1837, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, en hare werkzaamheden voor die Zitting bepalen tot de personen, wier namen aanvangen met de lettters R., S., T., U., V., W., X., Y en Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de letters en het nummer hunner woonplaats moeten opgeven.

Paramaribo, *den* 23 *Januarij* 1837.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

EDICTALE CITATIE.

(4376) Uit krachte van de acte eerste default, met admissie tot eene tweede daging, in dato 13 Januarij 1837, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, aan HENDRIK ADOLPH BUHK, in qualiteit als Executeur in den Boedel van wijlen LAMBERTUS THIJM, impetrant van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij Exploicteur bij het Geregtshof voornoemd, bij openbare Edicte *ad valvas curiæ* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen, alle bekende en onbekende Crediteuren van den Boedel wijlen LAMBERTUS THIJM, mitsgaders elk en een iegelijk, die eenig regt, actie of pretentie van welken aard ook, tot lasten den voormelden Boedel hebben, geimpetreerden en gedaagden ter andere zijde.

Omme te compareren ter geprivilgeerde rolle van het Geregtshof alhier, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 10den Maart 1837, des voormiddags ten *acht* ure, ten einde den impetrant qq. te zien dienen van acte eerste default en tweede daging, en wijders voort te procedeeren als naar regten.

Paramaribo, *den* 21 *Januarij* 1837.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Advertissementen.

TRANSPORTEN.

Den 10den Januarij 1837. Exploicteur bij het Geregtshof, aan J. L. STUGER, van de Opstallen op het verërfpacht Erf gelegen aan de *Wagenwegstraat*, L°. D. N°. 108, E.; aangekomen hebbende M. E. HOGSHARD.

Den 11den. H. A. BUHK qq., Boedel L. THIJM, aan de Minderjarige JACOBUS LUSTIG, van het Huis en Erf met derzelver Achtergebouwen, gelegen aan de *Weidestraat*, bekend onder L°. D. N°. 239.

Den 17den. C. L. JACOT DES COMBES, aan ANDRESA PETRONELLA MULLER, van het Huis en Erf verdeeld in twee Kamers, gelegen aan de *Weidestraat*, L°. D. N°. 282.

Den 20sten. H. STOLKERT, aan J. G. W. BÄNFFER, van het Huis en Erf, aan de *Graven-* of *Soldatenstraat*, L°. D. N°. 28.

Idem. J. G. W. BÄNFFER, aan J. E. WENDRIKS, van het Huis en Erf, aan de *Keizerstraat*, L°. D. N°. 202. (2132)

Paramaribo, *den* 21 *Januarij* 1837.
WENTHOLT.

(2601) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 27sten Januarij 1837, des voormiddags ten *negen* uren, publiek bij Executie verkoopen, de navolgende SLAVEN, met namen:

Philida, Kéa, Adjuba, Chrisje, Henry en *Carolijntje;* aankomende S. B. KLEINE nom. ux.

Paramaribo, *den* 21 *Januarij* 1837.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(3122) Op Dingsdag den 24sten dezer, des namiddags ten 4 uren, zal de Vendumeester M. A. KEIJSER, ten Sterfhuize van den Heer C. W. BOONEN, continueren met den verkoop der overgeblevene *LIJFKLEEDEREN* van denzelven.

Zullende mede verkocht worden de NALATENSCHAP van wijlen den Heer AUBIN H. A. MAMIN, bestaande in: *LIJFKLEEDEREN*, *MEUBELEN* en *KIVEEK*.

Paramaribo, *den* 20 *Januarij* 1837.

De Tweede Commies bij het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen,
M. N. ARLAUD.

PARNASSIJNS der Nederlandsche Israëlitische Gemeente, verwittigen hunne LEDEMATEN, dat het door het Kerkbestuur opgemaakte *Cohier van Finta* over het loopend Jaar, van heden tot en met den 5den Februarij e. k., ten huize van den Parnas, de Heer A. S. VAN COERLAND, ter inzage is liggende, met uitnoodiging aan die zich over het op hetzelve Cohier aangeslagene mogten bezwaard achten, daarvan binnen voormelden tijd, aan Parnassijns voormeld schriftelijke opgaaf te doen.

Paramaribo, *den* 19 *Januarij* 1837.

De Secretaris derzelver Gemeente,
J. E. SOESMAN.

(3101) De ondergeteekenden zullen op Dingsdag den 24sten dezer, des voormiddags ten *negen* uren, ter Vestibule van het Geregtshof alhier, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregtshof dezer Kolonie, tot de Zaken van Sequestratie, publiek VERHUREN:

Diverse SLAVEN, aankomende den Houtgrond *Quapibo*, volgens condities, berustende ter *visie* van een ieder ter Griffie van het Geregtshof alhier.

Paramaribo, *den* 18 *Januarij* 1837.
M. J. ROBLES qq.
Hs. KLINT. c. s. Seq.

(3120) Over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, zullen de ondergeteekenden op publieke veiling doen verkoopen:

De PLANTAADJEN *FACKERTSHOOP* en *HOFFWIJK*, beide gelegen aan de *Tapoeripakreek*, — en

De PLANTAADJE *MISGUNST* en de daaraan behoorende Grond *OOSTWAART*, gelegen aan de *Motkreek;* allen aankomende den Boedel wijlen J. C. STUGER.

Paramaribo, *den* 20 *Januarij* 1837.
E. J. S. STUGER qq.
Wed. J. A. C. HIRSCHFELD, geb. BUSCH qq.

(4380) De ondergeteekende, heeft de eer ter kennisse te brengen van alle ingezetenen die hem zouden willen begunstigen, dat hij in de uitoefening van zijnen *PRACTIJK*, thans in geene relatie staat, en sedert *medio* December ll. niet meer gestaan heeft tot den Heer Doctor MOODY, en zich nu geheel alleen onledig houdt met eene zorgvuldige oppassing van de in zijn Hospitaal aan de *Weidestraat*, L^r. D. N°. 256, gezondene Zieken, alsmede ook met de Practijk buitenshuis.

Paramaribo, *den* 20 *Januarij* 1837.

F. W. CRAGIN,

Med., Chir. et Art. Otest. Doctor.

(3125) LEVERANTIE van Eetbare *TAJERS*, te bekomen op de Plantaadje *Maria Petronella*; — adres bij

H. A. BUHK qq. c. s.

WORDT TE KOOP GEVRAAGD:

(4374) Een nieuwe *zes-riems TENTBOOT* voor Plantaadje *Nursery*, *Nickerie*; nader informatie te bekomen bij de Heeren IM THURN en BIXBY.

Paramaribo, *den* 21 *Januarij* 1837.

JAMES TYNDALL.

(2600) Te bekomen bij B. PRET Sz.: *Extra BOTER, HAMMEN* en *AARDAPPELEN.*

(2627) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Donderdag den 26 dezer, 's morgens ten 9 uren, ten Pakhuize van den Heer C. CORNELISSEN verkoopen: Een partij geassorteerde *STUKGOEDEREN*, *WINKELWAREN*, enz. om Verkoop-rekening te sluiten.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 13den tot en met den 21sten Januarij 1837, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Sara Joseph Elkan Levij, Echtgenoot van J. B. de Vries, van twee levenlooze Kinderen van het Mannelijk Geslacht. — Saratje Henriette Andriessen, zoon. — Carolina van Bossé, dochter.

OVERLEDEN: Johannes Pietersson, oud 42 jaren. — Franciscus van Sachten, oud 67 jaren. — Jacobus Antonie van Veldwijk, oud 25 jaren. — J. H. Steekdoorn, oud 44 jaren. (Milit. Hospit.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 21sten dezer, het Nederlandsch Schip *Susanna Maria*, Kapt. C. SPIEGELBERG, van Amsterdam, laatstelijk van Cowes in Engeland, hebbende 61 dagen reis; Passagiers: JOHANNES CORNELIS MULLER en Echtgenoot, en ISAAC BRONKHORST.

Idem, de Noord-Amerikaansche Brik *William en Henry*, Kapt. C. H. FABENS, van Salem, hebbende 22 dagen reis.

Mengelingen.

MERKWAARDIG AVONDGESPREK VAN KEIZER JOZEF DEN TWEEDE, AAN HET FRANSCHE HOF.

De Keizer kwam in het jaar 1777 te Parijs, om zijne zuster, Maria Antoinette, gemalin van Lodewijk den Zestiende, te bezoeken. — Lang had de Koningin het bezoek van dezen haren meest geliefden broeder te gemoet gezien, ook werd de Keizer, toen hij eindelijk aankwam, door haar met onbeschrijfelijke verrukking verwelkomd. De blijdschap, die de Koningin gevoelde, haren broeder bij zich te zien, kende geene palen; ook bewezen de teedere uitboezemingen des Keizers jegens deze zijne meest geliefde zuster, dat hunne liefde wederkeerig was.

De Keizer was ongemeen bevallig en onderhoudend. Maria Antoinette had in hare gedraging over het algemeen veel overeenkomst met hem, want beide trachtten steeds, personen van elke klasse tot vrijmoedige uitdrukkingen aan te moedigen; waarbij slechts het onderscheid plaats vond, dat Maria Antoinette nooit hare waardigheid uit het oog verloor. Op zekeren avond over tafel, toen Keizer Jozef in eene bijzonder goede luim was, maakte hij zich over alle zijne bloedverwanten vrolijk, en vroeg scherlsenderwijze, zich tot zijne zuster wendende: of zij ook even als zijne zuster, de Koningin van Napels, haren echtgenoot met menigvuldig evasten strafte?" — Maria Antoinette verstond hem niet, en verzocht om opheldering. „Ik meen," hernam Jozef, „wanneer de Koningin van Napels meent door haren gemaal beleedigd te zijn, discht zij hem niets dan spijzen, in de vasten gebruikelijk, en magere soepen op, tot dat hij naar het kruis kruipt en boete doet. Zij verstaat het kunstje overheerlijk, om de mannen naar hare hand te wennen. Mijne andere zuster, de Hertogin van Parma, is even zoo geschikt in het dresseren van paarden; zij draaft den ganschen dag in stilte met de pikeurs rond, en verdient met de paardenkooperij jaarlijks een aardig sommetje.

„Mijn broeder Leopold, de Groothertog van Toscane, dus ging de Keizer voort, voedert zijn volk met huishoudkundige plannen, een geregt, hetwelk hem niets kost, hem de ongemakken van nieuwe gebouwen spaart, en de openbare gelden in zijne privé-beurs breugt, eene der grootste en beste ontdekkingen, die een souverein doen kan Waarlijk, Leopold is wegens zijne schranderheid te prijzen."

„Wat voor het overige u betreft, mijne goede Maria Antoinette," dus ging Jozef al lagchende voort, „ik zie, dat gij in de schilderkunst goede vorderingen gemaakt hebt, want gij verkwist aan eene uwer wangen meer verw, dan Rubens tot zijne schilderijen gebruikte." En zich tot eene hofdame wendende, die nog veel meer geblanket was, dan zijne zuster, voegde hij er bij; „Waarlijk, het schijnt mij toe, dat ik als een doodshoofd onder vurige harpijen zit." Maria Antoinette wilde haren broeder in de rede vallen, doch hij liet zich niet storen. „Daar ik nu eenmaal bij mijne waarde familie ben, riep hij lagchende, mag ik de aartshertogin Marianne en de abdis te Klagenfurth niet voorbijgaan, want anders neemt het met haar klagen geen einde. De eerste is afschrikkend leelijk geworden, en dus een schrik der mannen; doch de laatste is een mijner beste recruteringsofficieren, want zij is tot heil der armee rusteloos bezig, kadetten op te kweeken, welke volgens haar sisteem in eene maand meer, dan op de militaire school te Neustadt in een jaar leeren. Zij is de echte dochter harer moeder, en verstaat zich uitmuntend op de militaire taktiek; ik ben nooit in strijd met haar geraakt, behalve wanneer ik een korps invaliden in hare citadel legde. Bij haar en Marianne is eene handvol vaandrigen meer, dan een geheele generale staf van oude ervarene officieren, al bestond dezelve uit al de maarschalken der wereld."

De Koningin poogde, hoewel te vergeefs, den Keizer van de tegen zijne familie gerigte spotternijen af te brengen. Hoe meer moeite zij zich daaromtrent gaf, des te uitgelatener was haar broeder; ja hij verschoonde niet eens zijne moeder Maria Theresia, maar merkte aan, dat deze toen zij eens gedurende den zevenjarigen oorlog Pruissische verspieders had laten opvangen, niet weinig verwonderd was geweest, te vernemen, dat juist haar gemaal, de Keizer Frans, den vijand met allerlei voorraad uit hare eigene magazijnen had voorzien.

Lodewijk de Zestiende antwoordde op dit alles bijna in 't geheel niet; doch toen de Keizer, zich tot zijne zuster wendende, aanmerkte, dat hare trappen en antichambres te Versailles meer naar een' Turkschen bazar (marktplein) te Konstantinopel, dan naar een koninklijk paleis geleken, en er bijvoegde: „Waarlijk ik geloof, dat gij de onaangename nabijheid dezer omdragers en kramers niet zou dulden, indien gij niet nu en dan door fraaije geschenken werd schadeloos gesteld," voerde de Koning hem op een' eenigzins ernstigen toon te gemoet, dat hij noch zijne gemalin uit dezen handel binnen zijn paleis, geen ander voordeel trokken, dan het gemak, van zich de veelsoortige voorwerpen dadelijk te kunnen verschaffen, zonder eerst noodig te hebben, ver daarom te zenden."

„Juist om deze reden," hernam de Keizer, zou ik aan deze winkels geene plaats in mijn paleis gunnen. De verzoeking, voor kleinigheden veel geld uit te geven, is te sterk, en de vrouwen bezitten geene philosophie genoeg, om van zulke dingen af te zien, die zij zich met gemak kunnen verschaffen."

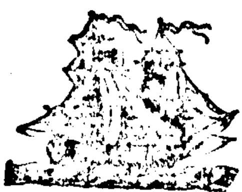
„Het gebruik wil het zoo!" antwoordde de Koning.

„Ja, ja, zoo is het, lieve broeder," dus nam de Koningin het woord, „het gebruik noodzaakt ons, in Frankrijk veel te dulden, wat gij in Oostenrijk reeds voorlang hebt afgeschaft; de Franschen kan men niet als Duitschers behandelen, de Franschman is een slaaf der gewoonte. Zijne eigenzinnigheid, om de mode dikwijls te veranderen, vloeit meer voort uit gewoonte, dan uit zijnen vindingrijken geest: de hem eigendommelijke ongestadigheid zelve is stelselmatig, en met de oude zeden en nationale gebruiken van een wuft volk is het geen gekscheren. De boom, dien men met den wortel uitrukt, sterft weg, uit gebrek aan voedsel; maar besnoeit men behoedzaam de takken, zoo wordt daardoor dikwijls reeds zijne vruchtbaarheid vermeerderd. Zoo gaat het ook met de vooroordeelen eener natie, welke dikwerf slechts de uitwassen van nationale deugden zijn. Rooit men ze uit, zoo gaat ook de deugd mede verloren, men moet ze daarom besnoeijen en beteugelen. Een Franschman is gemakkelijker te dooden, dan onder het juk te brengen, zelfs zijne dwaasheden ontspruiten gemeenlijk uit een hoog gevoel van eer, waarvoor de vreemdeling niet dan achting kan hebben."

De Keizer mengde zich gedurende zijn verblijf in Frankrijk onder alle klassen van menschen, om zich zekerheid te verschaffen van het heerschende gevoelen omtrent zijne zuster. Tot dat einde onderhield hij zich dikwijls met lieden uit de geringste standen, aan welke hij dan gemeenlijk, om hen voor hun tijdverlies schadeloos te stellen, eenen louis d'or schonk. Toen hij eens met de jonge Princes Elisabeth en de Prinses van Lamballe te Versailles in de openbare tuinen wandelde, en in een levendig gesprek gewikkeld was, traden twee of drie dezer louis d'or-vrouwen, die de beide dames niet kenden, toe, en fluisterden de Prinses van Lamballe zachtkens in 't oor: „Gij behoeft dien vreemden heer zoo veel oplettendheid niet te schenken; heeft hij er uitgeflapt wat hij wil, zoo betaalt hij ieder van u toch maar een louis d'or en laat u loopen."

Een arm man in Weenen, die van vier honderd guldens met tien kinderen moest leven, waagde het, in de schreeuwende duurte van het jaar 1772, den Keizer zijnen nood te klagen. Hij ontving het bevel, om binnen eenige dagen weder te komen; doch de Keizer, die met eigen oogen wilde zien, en naar zijne woning vernomen had, trad 's anderendaags morgens, slechts van eenen kamerdienaar verzeld, binnen. De man was pas opgestaan. Hij moest zijne tien kinderen toonen, en er waren er elf; het was een arme wees, dien de man uit medelijden, omdat niemand hem zich aantrok, tot zich genomen had. Hij had gedacht, waar tien kinderen van leven, daar kan het elfde ook nog wat vinden. Deze zijne schoone daad beviel den monarch zoo wel, dat hij hem gebood, den voedsterling verder te houden. Daarvoor ontving hij ook voor ieder kind honderd gulden, gevolgelijk kreeg hij bij de vier honderd gulden, die hij tot hiertoe had, nog eene toelaag van elf honderd guldens.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Nederlandsch Brikschip Sara Anna Cornelia Kapt. H. K. Dijkhuis. — Adres bij Gebroeders Reijus. Sluit HEDEN.

Het gekoperd Tweedeks Driemast-Galjootschip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint. — Adres bij C. Leijsner. — Sluit 25 Januarij.

Het Nederlandsch Kofschip Harmonie, Kapt. A. van der Meijden. — Adres bij Van West en de Haas.

Het Nederlandsch Kofschip de Twee Gebroeders Kapt. J. K. Potjewijd. — Adres bij J. M. Samson. Sluit HEDEN.

Het Nederlandsch Kofschip Stantvriesz, Kapt. Feijke Feijkens. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

NAAR ROTTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Piet Hein Kapt. E. Wijlde. — Adres bij J. Lyon.

NAAR BOSTON:

De Noord-Amerikaansche Brik Cadet, Kapt. E. Babson. — Adres bij J. M. Samson.

De Noord-Amerikaansche Brik Sygnet, Kapt. S. Sayward. — Adres bij J. M. Samson.

Ter Drukkerij van de Erven J. BRINK.